

نتایج انتخابات پارلمانی دنمارک

سال «۲۰۰۷»

انتخابات پارلمانی دنمارک به پایان رسید و نتایج آن اعلان شد. طوری که پیشبینی میشد، حکومت اقلیت مؤتلفه محافظه کار اندره فو رسموسسین « Anders Fogh Rasmussen » با بدست آوردن «۸۹» کرسی از ۱۷۹ کرسی، دوباره حکومتی را تشکیل خواهد داد. حکومت آینده که عمدتاً از حمایت حزب مردم دنمارک « Dansk Folkeparti » برخوردار است ائتلاف کوچکی بنام حزب « اتحاد جدید «New Alliance» رانیز به جانب خود کشیده است. این حزب که کدام مشی بسیار مستقلى از بلاک محافظه کاران ندارد به وسیله «ناصر قادر» عضو پارلمان دنمارک که متولد سوریه است تشکیل شده است. البته حکومت محافظه کاران میتواند بدون رأی این گروه، حکومت جدید را تشکیل کند. پیشبینی میشود که حزب «روسسوسن» یک کرسی مربوط به جزایر فارو را نیز بدست خواهد آورد.

در دنمارک سیستم انتخاباتی چند حزبی برقرار است. از نظر تاریخی درین کشور عمدتاً دو یا سه حزب بزرگ، همراه با چهار یا پنج حزب کوچکتر و چند حزبی که بیشتر در موقع ائتلاف ها با حمایت احزاب بزرگتر عرض وجود میکند - نظام انتخاباتی را تشکیل میدهد. از سال «۱۹۸۲» به اینسو، هیچ حزبی نتوانسته است به تنهایی - حکومتی را تشکیل دهد.

احزاب سیاسی دنمارک به چند دسته تقسیم میشوند:

احزابی که در پارلمان نماینده دارند.

احزابی که در پارلمان نماینده ندارند.

احزابی که بیش از این در مبارزات پارلمانی شرکت نمیکنند.

احزاب غیر فعال.

احزابی که در پارلمان نماینده دارند و درین نوشته بآن سروکار داریم عبارت اند از:

- حزب سوسیال دموکرات «سوشل دموکرات» **Socialdemokraterne**

تعداد چوکی در پارلمان : ۴۵ حق رای

- حزب چپ «ونسترا» **Venstre**

تعداد چوکی در پارلمان: ۴۶ حق رای

- حزب میانه رو چپ «دی رادیکال ونستگا» **Det Radikale Venstre**

تعداد چوکی در پارلمان : ۹ حق رای

- حزب سوسیالیستی مردم «سوشلستیک فولک پارتی» **Socialistisk Folkeparti**

تعداد چوکی ها در پارلمان : ۲۳ حق رای

- حزب مردم دنمارک «دنسک فالکه پارتی» **Dansk Folk Parti**

تعداد چوکی ها در پارلمان: ۲۵ حق رای

- حزب کنسرواتیف «**Konservative**»

تعداد چوکی ها در پارلمان: ۱۸ حق رای

- حزب متحده جنبش نوین «نیو ایانس» Ny Alliance

تعداد چوکی ها در پارلمان: ۵ حق رای

- حزب سبز ها و سرخ ها «این حیل لیست» Red – Green, Enhedslisten (این حزب اتحادی است از حزب کمونیست دنمارک ، حزب سوسیالیست کارگران دنمارک ، حزب سوسیالیستی کراگران و حزب های چپ «به معنی متعارف»

تعداد چوکی ها در پارلمان: ۴ حق رای

نتایج انتخابات نشان داد که سیاست تجرید سوسیال دموکراتها که از سالهای دو هزار در دنمارک روی دست گرفته شده کماکان ادامه خواهد یافت . چنین سیاست محدود به دنمارک نبوده و پس از فروپاشی شوروی و حضور یک جانبه امریکا در سیاست های اروپایی ، کما بیش در بسیاری از کشور های اروپایی روی دست گرفته شده است .

در اثر تغییرات سیاسی چند دهه اخیر در جهان ، که مشخصه عمده آنرا یک قطبی شدن جهان و سیادت ایالات متحده امریکا بر امور بین المللی تشکیل میدهد ، سوسیال دموکراتهای دنمارک که بطور سنتی ، از دهه شصت عموماً دولت را درین کشور بدست داشته و در تکامل دولتی که " دولت رفاه همه گانی " خوانده میشود سهم بسزایی ادا کرده اند ، دگر در آن موقف قرار ندارند. آنها چه از لحاظ فکری و عقیدتی و چه از لحاظ حزبی و سازمانی ، آن نیروی رهبری کننده جامعه را تشکیل نمی دهند.

در سالهای اخیر که دنمارک مانند سایر کشور های اروپایی ، میزبان عده یی از مهاجران است ، مسایل مربوط به این گروه جای خاصی در مبارزات انتخابی برای خود باز کرده است .

اکنون مهاجران گروهی را تشکیل میدهند که میتوان آنها را یک " اقلیت اتنیکی " نامید که در کلیه برنامه های سیاسی کشور مطرح استند. این اهمیت ، یک جانبه نیست . فضای سیاسی اروپا به این اقلیت اجازه میدهد که چه بصورت انفرادی و چه از طریق رسانه ها و سازمانهای صنفی و اجتماعی در امور سیاسی و یا اقلماً در امور انتخاباتی سهمی بگیرند و از این طریق بر چگونه گی تحقق حقوق خود پردازند. به دگر سخن یک از مشخصات عمده انتخاباتی درسالهای اخیر اینست که از یکسو احزاب ، مسایلی در رابطه با "خارجیان" را چه موافق و چه مخالف، در برنامه های انتخاباتی خود جای میدهند و ازجانبی خارجیان با گرفتن یک حالت دفاعی به مسایل مربوط به انتخابات علاقمندی نشان میدهند .

در جریان مبارزات انتخاباتی در برنامه های احزاب سیاسی در رابطه با گروه هایی که بنام اقلیت اتنیکی شناخته میشوند - دومی مسئله قابل دقت بود:

- سیاست عمومی این احزاب (و کاندیدا های شان) در مسایل مربوطه به برخورد در مقابل اقلیت های اتنیکی که مستقیماً بر این گروه اثر میگذارد ،

- سیاست های اقتصادی و اجتماعی که گروه های وسیعتری را دربر میگیرد و اما اقلیت های اتنیکی بخش عمده آنها را تشکیل میدهند .

در مورد اول - مسایلی مانند چگونه گی پذیرش مهاجران - نحوه برخورد با آنها - سیاست های مربوط به همگرایی یا انتیگراسیون و مسایل عمومی چون نژاد پرستی - شرق ستیزی و اسلام ستیزی که در آن گویا همه مسلمانان مقیم این کشور به تروریسم نسبت داده میشوند و پالیسی های سیاست خارجی که بر این مسایل مربوط به "خارجیان" اثر دارد - شامل بود. میدانیم که

احزاب شامل این دسته ، مهاجران و پناهنده گان را برای همیشه " خارجی " دانسته و عقیده دارند که حتی برای آن عده از این خارجی ها که وجود شان در دنمارک ضروری است، نباید عملاً بیشتر از یک " شهروند دست دوم " ارزش قایل شد. این ها که خود برای سالها نیروهای واپسگرای افراطی و دهشت افکن را در کشور هایی چون افغانستان تشویق تمویل و تجهیز کرده و موجبات پیروزی "جهاد" شانرا فراهم آورده اند - بدون آنکه علیه ریشه های بنیادگرایی کدام اقدام جدی را روی دست گرفته باشند همهٔ مسلمانان درین کشور را " متحدین طبیعی " تروریسم میدانند . در حالیکه خود در عراق و افغانستان از گروه هایی حمایت می کنند که در لست گروه های تروریست شامل استند.

دولت کنونی ، که ائتلافی از احزاب بزرگ دنمارک است، ملیون هان پول مردم را برای توجیه سیاست های دولت امریکا که خودرا متحد آن میدانند، در شرق میانه از آن جمله عراق، در آسیای جنوبی از آن جمله افغانستان و پاکستان به هدر میدهند . پولی که میشود از آن در مبارزه

علیه فقر استفاده کرد.

مورد دوم را میتوان تقریباً به طور خاصی اقتصادی خواند . تمام احزاب بزرگ دنمارک که متأسفانه اکنون شامل سوسیال دموکرات ها نیز میشود، حال به دور یک مشی جدید که نه تنها در دنمارک بلکه در همه اروپا مطرح است گرد آمده اند . هدف این مشی که با سیاست های امریکایی سیاسی همراه است همانا تضعیف و در نهایت امحای " جامعه رفاه همگانی " است که اقلآ برای چهل دهه ستون فقرات تحولات ترقیخواهانه در دنمارک را تشکیل داده است. تحولاتی که پیشرفت امروزی دنمارک محصول آن است. به اساس این طرح ها - اقتصاد دنمارک " باید

به صورت تشدید " امریکایی " ساخته شود. این طرح ، یکسان سازی نسبی اجتماعی را که زیر شعار " جامعه طبقهٔ متوسط " از دههٔ شصت درین کشور تطبیق میشود و مورد

تحسین و حمایت اقشار پایینی و متوسط جامعه قرار گرفته است دیگر روی دست نمی گیرد. در عوض ایجاد یک " طبقه فقیر " را که به کار و خدمت به طبقات مرفه اشتغال خواهد داشت در نظر دارد تا چرخ اقتصاد را بدون توقع زیادی به حرکت درآورد و کاری به " عدالت اجتماعی " نداشته باشد. وجود این طبقه فقیر که کارگران مهاجر بخش عمده آنرا را تشکیل خواهند داد - از نظر محافظه کاران دنمارکی برای وجود جامعه " ضرور " به نظر میرسد. از نظر آنها لازم نیست که این طبقه جدید با معیار های عمومی و سطح زنده گانی همه گانی برابر ساخته شود .

بر اساس این تحلیل های من درآوردی ، این طبقه ، اقتصاد بازار آزاد را " تضمین " کرده و باعث پایین آمدن مالیات (۲) خواهد شد. این شعار یعنی پایین آوردن مالیات از عمده ترین شعار های محافظه کاران ، در دوران مبارزات انتخابی حساب میآمد.

با پایان انتخابات میتوان به چند عنصر عمده اشاره کرد اما اینها باعث کدام تغییر قابل ملاحظه یی در صحنه سیاسی دنمارک نخواهند شد :

در ائتلاف ها به موضعگیری های حزب «فالك پارتی» کماکان اهمیت داده خواهد شد . تا جایی که به شخص پییه کیییسگارد «Pia Kjærsgaard» رابطه میگیرد ، باید او را یکی از کاندید های صدارت در آینده خواند که نه تنها خود مایل به آن است بلکه برای او زمینه سازی هایی خواهد شد .

بحران زعامت و همچنان سر درگمی عقیده تی در میان سوسیال دموکرات ها ادامه خواهد داشت. در حال حاضر کدام چهره یی که بتواند این حزب را بازسازی نماید و به جایگاه اصلی اش باز گرداند.

حکومت جدید با وجودی که از همراهی در برخی از پروژه های سیاسی با ایالات متحده و از آن جمله اشتراک در منازعات منطقی نآرام است زیرا انتقادات عامه درین مورد بیشتر و بیشتر میگردد - اما بانهم حکومت جدید به همکاری با واشنگتن ادامه خواهد یافت .

حزب سوسیالیست مردمی « SF » در مقام بهتر چانه زنی قرار خواهد گرفت . گروه سرخ ها و چپ ها راه دیگر ندارند مگر اینکه در فکر نزدیکی بیشتر با « SF » برآیند.

یادداشت:

۲- پایین بودن اندازه مالیات خود به معنی پیشرفت و یا بالا بودن سطح زنده گی نیست و در بسیاری از موارد بر عکس است.

۳- اصطلاح چپ در دنمارک غیر از معنای متعارف چپ و راست در دگر کشور هاست که احزاب سیاسی را بدان میخوانند. درین حالت چپ به معنای مخالف وضع موجود - رادیکال و پیشرونده را میرساند. در حالیکه در دنمارک این برعکس است و اتحاد گروهی از محافظه کاران را " چپ " میخوانند.

۴- در سالهای اخیر سوسیال دموکراتها در بسیاری از کشور های اروپایی - از یکطرف نفوذ خود را از دست داده اند و از جانبی خود بر بسیاری از اهداف خود تجدید نظر کرده اند که

آنها را بیشتر تجرید کرده است. در دنمارک بر علاوه این – مشکل رهبری نیز به میان آمده و شخصیتی که بتواند حزب را بطور درست رهبری کند وجود ندارد.

www.ayenda.org